

Matches Between Learning Styles of Students at Compulsory English Preparatory Program and Teaching Styles at Lecturer and Differences among the Students' Academic Achievement¹

Meltem MARAŞ ATABAY², Elvan KURTMAN³

Received: 04 November 2013, Accepted: 23 December 2013

ABSTRACT

In this research it is aimed to reveal if there are matches between learning styles of students at compulsory English preparatory program and teaching styles of lecturer and differences among the students' academic achievement. The research data which was gathered from 227 students studying at Bulent Ecevit University Compulsory English Preparatory Program and 13 teachers in 2010- 2011 academic year was included. In the research Personal Information form developed by the researcher was conducted to identify personal characteristics of students and the teachers. "Perceptual Learning Styles Questionnaire" was applied to identify the students' learning styles while "Perceptual Teaching Styles Questionnaire" was used to identify the teachers' teaching styles. Descriptive statistics and independent samples t-test were used for the data analysis. Majority of the participating students prefers kinesthetic learning style and the least preferred learning style is individual learning style. No significant difference was found between the learning style preferences and the variables (English level, age and gender). The results of the research indicated that matching and mismatching between the learning style of students and the teaching styles of teachers has no effect on the academic achievement of students.

Keywords: Learning Styles, Teaching Styles, Preparatory Program, English.

EXTENDED ABSTRACT

In this research it is aimed to reveal if there are matches between learning styles of students at compulsory English preparatory program and teaching styles of lecturer and differences among the students' academic achievement. Results of the study will help teachers in planning semester activities and choosing appropriate method and techniques. By the way, the problems encountered by English Preparatory School students in language learning process would be reduced and education process would be maintained in an efficient and effective manner.

The research the data which was gathered from 227 students studying at Bulent Ecevit University Compulsory English Preparatory Program and 13 teachers in 2010- 2011 academic year was included. In the research Personal Information form developed by the researcher was conducted to identify personal characteristics of students and the teachers. Demographic data were collected, such as; name, gender, English level and faculty from students. Demographic data were collected such as name, age, years of Professional experience and master degree. "Perceptual Learning Styles Questionnaire" was applied to identify the students' learning styles while "Perceptual Teaching Styles Questionnaire" was used to identify the teachers' teaching styles. Likert type scale consists of five items as "Strongly agree", "Agree", "Undecided", "Disagree" and "Strongly disagree". The scale is applicable because of it is appropriateness for students who learn English as a second language, and also it is administered in a short time as 20

¹This study is supported Bulent Ecevit University Scientific Research Department in a BAP (Scientific Research Project) Project, number 2012-12-00-04.

²Assist.Prof.Dr., Bulent Ecevit University, Eregli Faculty of Education, melmaras@yahoo.com.tr

³Instructor, Bulent Ecevit University, The School of Foreign Languages, krtmanelvan@hotmail.com

minutes. Cronbach-alpha reliability coefficient of the scale is 0,82. Descriptive statistics and independent samples t-test were used for the data analysis.

Regarding the results of Reid's teaching style questionnaire, majority of the participating students prefers kinesthetic learning style (3,75) and the least preferred learning style is individual learning style (3,25). No significant difference was found between the learning style preferences and the variables (English level, age and gender). Through all age levels, mean score of kinesthetic learning style is higher than other learning styles (17- 20 age: 3,76 , 21 age and above:3,70).

English preparatory school students mostly prefer kinesthetic learning style. Students prefer teaching styles in that order; kinesthetic, visual, audio, tactile and social learning styles. The results of the research indicated that consistency between the learning style of students and the teaching styles of teachers has no effect on the academic achievement of students

Hazırlık Sınıfı Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ve Öğretmenlerin Öğretme Stilleri Arasındaki Uyumu ile Akademik Başarı Arasındaki Farklar¹

Meltem MARAŞ ATABAY², Elvan KURTMAN³,

Başvuru Tarihi: 04 Kasım 2013, **Kabul Tarihi:** 23 Aralık 2013

ÖZET

Bu araştırmada, 2010- 2011 eğitim öğretim yılında Bülent Ecevit Üniversitesi Zorunlu İngilizce Hazırlık Programı'nda öğrenim görmekte olan öğrencilerin öğrenme stilleri ile öğretmenlerinin öğretme stilleri arasındaki uyumu ile akademik başarıya arasında fark olup olmadığını ortaya koymak amaçlanmıştır. 2010- 2011 eğitim yılında Bülent Ecevit Üniversitesi Zorunlu Hazırlık Programında öğrenim görmekte olan 227 öğrenciden elde edilen veriler bu araştırmaya dahil edilmiştir. Araştırmada öğrencilerin kişisel özelliklerini belirlemek üzere araştırmacı tarafından geliştirilen Kişisel Bilgi Formu uygulanmıştır. Öğrencilerin öğrenme stillerini belirlemek amacıyla "Algısal Öğrenme Stilleri Ölçeği", öğretmenlerin öğretme stillerini belirlemek amacıyla "Öğretme Stilleri Anketi" uygulanmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistik analizi ve bağımsız gruplar için t- testi kullanılmıştır. Öğrencilerin en çok bedensel öğrenme stilini tercih ederken, en az sosyal öğrenme stili tercih ettikleri görülmektedir. Öğrencilerin öğrenme stilleri ile kur, yaş ve cinsiyet değişkenleri arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır. Öğretme stilleri ile öğrenme stilleri arasındaki uyumun akademik başarı üzerinde etkili olmadığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenme Stilleri, Öğretme Stilleri, Hazırlık Programı, İngilizce.

1. Giriş

Öğrenme stili kavramı, son zamanlarda hem Türkiye'de hem de dünyada çok sık karşılaştığımız bir kavram haline gelmiştir. Öğrenme stilleri bireysel farklılığı ve öğrenme farklılıklarını vurgulayan bir kavram olarak karşımıza çıkmaktadır (Ekici, 2003:3). Öğrenciler birçok yolla öğrenirler – kimisi görerek ve duyararak, kimisi rol yaparak, kimisi sezgileriyle akla yatkın sonuçlar çıkararak, ezberleyerek ve görselleştirerek. Öğretme şekilleri de çok çeşitlidir. Kimi öğretmen konuyu anlatırken, kimisi öğrencilerden canlandırma yapmalarını bekler, bir diğeri tartışma ortamı yaratır. Bazı öğretmenler kurallara, bazıları örneklere dikkat çeker. Bazıları ezbere, bazıları da anlamaya yönelik ders işler. Bir öğrencinin dersi ne kadar anladığı öğrencinin öğrenmeye yönelik yaklaşımının öğretmenin öğretme yaklaşımına uyumuyla da yakından ilgilidir (Felder, 1995:21). Her öğretmen kendine ait bir öğrenme ve öğretme stiline sahiptir. Bazıları bunun farkında olsa da, bir kısmı kendi stillerini fark etme konusunda zorluk çekmektedirler. Bu öğretmenler her gün bir sınıf dolusu birçok farklı öğrenme stillerine sahip öğrenciyle karşı karşıya kalmaktalar. Dahası öğrencilerin çoğunun öğrenme stilleri öğretmenlerinin öğretme stilleriyle uyum göstermemektedir. Bu kadar çok öğrenme stiline sahip öğrencinin bir arada bulunduğu bir sınıf disiplin problemlerinin, düşük notların, motivasyon düşüklüğünün, karşılanamayan hedeflerin ve sınıf içi istenmeyen davranışların sebebi olabilir (Adams, 2000:3). Öğretmenler, fiziki şartlar, öğrencilerin dağılımı, idarenin görüş ve beklentileri düşünüldüğünde her öğrenciye uyumlu bir ders anlatımı oldukça zor bir iştir. Buna rağmen, öğretmenler farklı öğrenme stillerine hitap edebilecek çeşitli öğrenme alanlarının oluşturulduğu bir ortam yaratmayı denemelidirler. Bu şekilde bütün öğrenciler kendi öğrenme stillerine hitap eden en azından birkaç aktivitede yer alacaklar, başarılı olma ihtimalleri artacak ve başarı yeni öğrenmeler için motive edici olacaktır (Davis vd., 1994:14). Öğrencilerinin büyüme ve gelişim ilkelerini bilmeyen bir öğretmenin sınıftan beklentileriyle sınıfın gerçek durumu farklı olacağı için öğretmen ve öğrenciler arasındaki iletişimin sağlıklı olması beklenemez (Küçükahmet, 2003:27).

¹Bu çalışma 2012-12-00-04 numaralı BAP Projesi kapsamında Bülent Ecevit Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi tarafından desteklenmiştir

²Yrd.Doç.Dr.,Bülent Ecevit Üniversitesi, Ereğli Eğitim Fakültesi, melmaras@yahoo.com.tr

³Öğretim Görevlisi, Bülent Ecevit Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksekokulu, krtmanelvan@hotmail.com

Bu araştırmada “BEÜ hazırlık programına dâhil öğrencilerin öğrenme stilleri ile öğretmenlerinin öğretme stilleri arasındaki uyum öğrencilerin akademik başarısı üzerinde etkili midir?” sorusuna cevap aranmıştır. Bu probleme cevap aramak amacı ile aşağıdaki alt problemler oluşturulmuştur.

1. Hazırlık programı öğrencilerinin öğrenme stilleri puan ortalamaları nedir?
2. Hazırlık programı öğrencilerinin öğrenme stilleri tercihleri puan ortalamaları arasında kurlara göre fark var mıdır?
3. Hazırlık programı öğrencilerinin öğrenme stilleri tercihleri puan ortalamaları arasında cinsiyete göre fark var mıdır?
4. Hazırlık programı öğrencilerinin öğrenme stilleri tercihleri puan ortalamaları arasında yaşa göre fark var mıdır?
5. Hazırlık programı öğrencilerinin öğrenme stilleri ile öğretmenlerinin öğretme stilleri arasındaki uyumu ile akademik başarı arasında fark var mıdır var mıdır?

Bu çalışmayla, BEÜ Hazırlık Programı öğrencilerinin en çok tercih ettikleri öğrenme stillerinin belirlenmesi ve öğrenme stilleri ile öğretme stilleri arasındaki uyumun akademik başarıyı etkileyip etkilemediği sorusuna yanıt aranması amaçlanmıştır. Elde edilen sonuçların eğitim öğretim yılı faaliyetlerini planlanma, uygun yöntem ve teknikleri seçme konusunda öğretmenlerimize yardımcı olacağı, böylece hazırlık programı öğrencilerinin yabancı dil öğrenme sürecinde karşılaştıkları sorunların mümkün olduğunca azaltılabileceği ve öğrenme-öğretme sürecinin en verimli ve etkili şekilde sürdürülebileceği düşünülmektedir.

Öğrenme ve Öğretme Stillerinin Uyumuna Yönelik Çalışmalar incelendiğinde; Yardım (2011) tarafından yapılan çalışmada, ilköğretim beşinci sınıf öğrencilerinin tercih ettikleri öğrenme stillerini belirlemeyi ve öğrencilerin tercih ettikleri öğrenme stilleri ile İngilizce öğretmenlerinin algıları arasındaki uyum ve uyumsuzlukları araştırmıştır. Sonuçlar öğrencilerin tercih ettikleri öğrenme stilleri ile öğretmenlerin algıları arasında dikkate değer farklılıklar olduğunu göstermiştir. Ayrıca öğrenme stillerinin cinsiyete ve öğrencilerin ailelerinde İngilizce bilen bireylerin bulunup bulunmamasına göre değişiklik gösterdiği ve öğretmenlerin İngilizce derslerinde öğrencilerin öğrenme stilleri çeşitliliğine yeteri kadar hitap etmeyi başaramadıkları elde edilen diğer sonuçlardır. Kara (2009), öğrenme ve öğretme stillerinin uyuşmamasının başarısızlık, hayal kırıklığı ve motivasyon düşüklüğüne sebep olup olmadığı sorusuna da cevap aramak üzere yürüttüğü çalışmanın sonuçlarına göre öğretmenler ve öğrenciler en çok görsel ve işitsel stilleri tercih etmektedirler. Öğrenciler, eğer öğretmenleri öğrencilerinin tercih ettikleri stilleri kullanmazlarsa mutsuz ve hayal kırıklığına uğramış hissettiklerini belirtmektedirler. Öğretmenler ise uyumsuzluğu fark ettiklerinde sunuş biçimini ya da aktivite tarzını değiştirdiklerini belirtmektedirler. Turan (2009) tarafından yapılan çalışmada, öğretmenlerin derste kullandıkları öğretim yöntemlerinin, öğrencilerin sahip olduğu öğrenme stilleriyle uygunluğunu incelediği çalışmada öğrenme-öğretme sürecinde öğretmenlerin öğrencilerin öğrenme stillerini dikkate almadığı ve onlara uygun çeşitli yöntemlerin çok fazla kullanılmadığı gözlenmiştir. , Kolay (2008) tarafından öğretmenlerin öğretim stilleri ile öğrencilerin öğrenme stilleri arasındaki ilişkinin başarıya etkisinin olup olmadığının incelediği araştırmanın sonucunda farklı öğretim stiline öğretmenlerin öğrencilerinin Fen ve Teknoloji Dersi başarı testi puan ortalamaları arasında anlamlı bir farkın olduğu görülmüştür. Farklı öğrenme stillerine sahip öğrencilerin Fen ve Teknoloji Dersi başarı puanları arasında anlamlı bir farkın olmadığı ve farklı öğretim stiline öğretmenlerin farklı öğrenme stiline öğrencilerinin başarı puan ortalamaları arasında bir etkileşim olmadığı da elde edilen sonuçlardandır. Özbek (2006) yürütmüş olduğu çalışmayla öğrenme stiline uygun olarak düzenlenen öğretim ortamının akademik başarı, hatırd tutma düzeyi ve tutumlara etkisini belirlemeyi amaçlamıştır. Sosyal Bilgiler dersinde öğrenme stiline uygun olarak düzenlenen öğretim ortamının uygulandığı deney grubundaki öğrenciler ile geleneksel öğretimin uygulandığı kontrol grubundaki öğrencilerin akademik başarıları arasında deney grubu lehine anlamlı bir farklılık olduğu görülmüştür. Önder (2006) Fizik dersi İş-Enerji ünitesi konularında öğrenme stillerine dayalı öğretim yöntemlerinin kullanılmasının Fizik dersi başarısı üzerindeki etkisinin incelenmesini amaçladığı çalışmada deney ve kontrol gruplarının İş-Enerji Ünitesi Başarı Testi son test puanlarının aritmetik ortalamaları arasında deney grubunun lehine anlamlı bir fark bulunmuştur. Bu da öğrenme stillerine uygun öğretim yöntemlerinin kullanılmasının öğrencilerin Fizik dersi başarısını arttırmada geleneksel yöntemlere göre daha etkili olduğunu göstermektedir. Mutlu (2005)

tarafından yapılan çalışmada, Fen Bilgisi öğretmenlerinin öğrenme stillerine uygun bir öğretimi hangi düzeyde uyguladığını tespit ederek amaçladığı çalışmada öğrencilerin en çok analitik öğrenenler stilinde olduğu ve Fen Bilgisi öğretmenlerinin öğrencilerin öğrenme stillerini çok fazla dikkate almadıkları tespit edilmiştir. Yılmaz (2004) çalışmasında lise hazırlık sınıflarında okuyan öğrencilerin öğrenme stillerini ve bu öğrencilerin öğretmenlerinin öğretme stillerini belirlemeyi ve bu iki bulgu arasındaki benzerlikleri ve farkları ortaya çıkarmayı amaçlamıştır. Sonuçlara göre, öğrencilerin çoğunlukla bedensel öğrenme stiline sahip oldukları, fakat diğer öğrenme stillerinin de ortalamalarının yüksek çıktığı gözlemlenmiştir. Karataş (2004)'ın öğrencilerin öğrenme stilleri ile öğretmenlerin öğretme stillerinin eşleştirilmesinin akademik başarı üzerindeki etkisini incelemek amacıyla yaptığı bu çalışmada, öğrencilerin akademik başarı puanları ile öğretim elemanlarının öğretme stili arasında anlamlı bir ilişki olduğu ancak öğrencilerin öğrenme stilleri arasında anlamlı bir ilişki olmadığı görülmüştür. Öğrencilerin akademik başarıları ile cinsiyet ve fakülte türleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Öğretim elemanlarının öğretme stilleri ile öğrencilerin öğrenme stillerinin eşleştirilmesi ile öğrencilerin akademik başarıları arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Akgün (2002) özel İngilizce kurslarına devam eden kursiyerlerin öğrenme stillerini belirlemek ve bu öğrenme stili tercihlerinde cinsiyet, eğitim düzeyi ve yaş değişkenlerinin etkili olup olmadığını saptamak üzere yürüttüğü çalışmada kursiyerlerin en çok somut öğrenme stilini, daha sonra iletişimci, otorite merkezli ve analitik öğrenme stillerini tercih ettiklerini ortaya çıkarmıştır. Araştırmada kursiyerlerin öğrenme stillerinin cinsiyete ve yaşa göre farklılık göstermediği, eğitim düzeyine göre farklılık gösterdiği bulunmuştur. Kursiyerlerin görüşleri ile kursiyerlerin öğrenme stili tercihlerine ilişkin öğretmen görüşlerinin paralel olduğu elde edilen bir diğer sonuçtur. Kayıntı (2001) hazırlık sınıfında öğrenim gören öğrencilerin öğrenme stillerinin belirlenmesi ve öğrenme stillerine uygun olarak hazırlanan öğretim materyalleriyle kelime öğretimi amaçlamıştır. Sonuçlara göre öğrencilerin tercih ettikleri öğrenme stiline uygun olarak düzenlenmiş öğrenme ortamında edindiği yeni bilgiler daha kalıcı olmaktadır. Öğretimin öğrenme stiline uygun olarak sunulması İngilizce kelime öğretiminde akademik başarıyı etkilemektedir. Çekiç (1991) hazırlık sınıfı öğrencileriyle yürüttüğü çalışmada öğrencilerin öğrenme stil tercihlerini ve öğretmenlerinin öğretme stilleri ile öğrencilerin öğrenme stilleri arasındaki uyumun başarılarında etkili olup olmadığını araştırmıştır. Bu çalışmanın sonuçlarına göre deney grubu ile kontrol grubunun akademik başarıları arasında anlamlı bir fark yoktur. Ayrıca üniversite öğrencilerinin bedensel öğrenme stiline yatkınlığı olduğu ve cinsiyetle görsel öğrenme stiline bir ilişkisi olduğu elde edilen sonuçlardandır. Bu çalışmaya göre kız öğrenciler görsel öğrenme stilini erkek öğrencilere göre daha çok tercih etmektedirler.

Yurt içinde öğrenme stilleri ile öğretme stilleri arasındaki uyumun akademik başarı üzerindeki etkisi çeşitli alanlarda pek çok araştırmacı tarafından incelenmiştir. Yapılan araştırmaların bir kısmı öğretme stilleri ile öğrenme stilleri arasındaki uyumun akademik başarı üzerinde etkili olduğu sonucuna ulaşırken bazı araştırmalarda çıkan sonuçlar öğretme stilleri ile öğrenme stilleri arasındaki uyumun akademik başarıyı etkilemeyeceği yönündedir.

Öğrenme ve öğretme stillerinin uyumuna yönelik yurtdışında yapılmış çalışmalar incelendiğinde ise, Castaneda vd. (2009) öğrenme stillerini ve öğretme stilleri ile öğretme stilleri arasındaki uyumu araştırmayı amaçladığı çalışmada öğrencilerin en çok bedensel öğrenme stilini tercih ettikleri, öğretmenlerin ise sınıf içinde en çok işitsel stili kullandıkları sonucuna ulaşılmıştır. Araştırmaya katılan öğretmenlerin sınıf içi aktiviteleri öğrenci stillerine göre seçmedikleri ve öğrenci stillerini göz ardı ettikleri görülmektedir. Zhou ve Fan (2007) anadili İngilizce olan öğretmenlerin öğretme stilleri ile Çinli dil öğrencilerinin öğrenme stilleri arasında uyum olup olmadığını araştırmak amacıyla yürüttüğü çalışmada Çinli öğrencilerin daha çok analitik, hayali, somut ve yansıtıcı öğrenme stillerini, öğretmenlerin ise daha çok TEF (deneme, hata ve geridönüt), genel, soyut ve sözel öğretme stillerini tercih ettikleri görülmektedir. Öğrenme stilleri ve öğretme stilleri karşılaştırıldığında ciddi uyumsuzluklar ortaya çıkmaktadır. Tucker vd. (2003) öğrenci ve öğretmenlerin belirgin stillerini belirlemeyi ve bu stiller arasındaki uyumun akademik başarı üzerindeki etkisini incelemeyi amaçladığı araştırmada, öğrenci ve öğretmen stillerinin %36 oranında uyum gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır. Öğrenme ve öğretme stilleri arasındaki uyum ile akademik başarı arasında da anlamlı bir ilişki olmadığı çıkan sonuçlar arasındadır. Peacock (2001), Reid'in öne sürmüştüğü öğrencilerin bir dil öğrenme stili olduğu ve öğretmen-öğrenci stillerinin uyumsuzluğu başarısızlık, hayal kırıklığı ve motivasyon düşüklüğüne sebep olduğu hipotezlerine cevap aramak üzere gerçekleştirdiği çalışmada öğretmenlerin bedensel, sosyal ve işitsel öğrenme stillerini tercih edip, dokunsal ve bireysel stillerden pek hoşlanmazken, öğrencilerin genel olarak bedensel ve işitsel öğrenme stilini tercih ettikleri, bireysel ve sosyal öğrenme stillerini ise pek

hoşlanmadıkları elde edilen bulgulardandır. Bu sebeple sosyal ve işitsel stillerde bir uyumsuzluk ortaya çıkmaktadır. Görüşmelerden elde edilen bulgulara göre öğrencilerin %72'si öğretmen ve öğrenci stilleri uyumsuzluğu söz konusu olduğunda hayal kırıklığına uğramaktadır. %76'sı bu durumun öğrenme stillerini ciddi olarak etkilediğini dile getirirken; öğretmenlerin %81'i Reid'in hipotezini onaylar nitelikte cevap vermişlerdir. Charkins vd. (1985), çalışmasında öğrenme stilleri ile öğretme stilleri arasında bir bağ olup olmadığını ve bu bağın öğrenci öğrenmesi üzerinde etkisi olup olmadığını belirlemeyi amaçlamıştır. Sonuçlara göre; öğretme ve öğrenme stilleri arasında ne kadar fark varsa, öğrenci başarısı o kadar azalmaktadır.

Yurt dışında öğretme stilleri ve öğrenme stilleri arasındaki uyumun akademik başarı üzerindeki etkisi ile ilgili yapılan çok fazla araştırma bulunmamaktadır. Yapılan bazı araştırmalar öğrenme ve öğretme stilleri arasındaki uyum ile akademik başarı arasında anlamlı bir ilişki olmadığı, diğer araştırmalar ise öğretme ve öğrenme stilleri arasındaki uyumun akademik başarıyı etkilediği yönündedir. Öğretmenlerin sınıf içi etkinlikleri öğrenci stillerine göre seçmedikleri, öğrenme stilleri ile öğretme stilleri arasında uyumsuzluklar olduğu gözlemlenmiştir. Öğretmen ve öğrenme stilleri uyumsuzluğunun hayal kırıklığına, motivasyon düşüklüğüne ve başarısızlığa sebep olduğu elde edilen bulgular arasındadır.

2. Yöntem

2.1. Araştırma Modeli

Bu araştırmanın yürütülmesinde genel tarama modellerinden ilişkiisel tarama modeli kullanılmıştır. İlişkiisel tarama modeli iki ve daha çok sayıdaki değişken arasında birlikte değişim varlığını ve/veya derecesini belirlemeyi amaçlayan araştırma modelidir (Karasar, 2005:81). Üniversite hazırlık programı öğrencilerinin öğrenme stilleri ile İngilizce öğretmenlerinin öğretme stillerini belirlemek, öğrenme ve öğretme stilleri arasındaki uyumun İngilizce başarısı ile ilişkisini ortaya koymak amacıyla yapılan bu araştırma, var olan bir durumu betimlemeyi ve buna bağlı olarak değişkenlerin birbiriyle ne düzeyde ilişkili olduğunu tespit etmeyi amaçlamaktadır

2.2. Evren ve Örneklem

Bu çalışmanın evrenini 2010-2011 öğretim yılında Bülent Ecevit Üniversitesi, Yabancı Diller Zorunlu Hazırlık Programında öğrenim gören B (ön orta seviye) ve C (temel seviye) kuru öğrencileri oluşturmaktadır. 2010-2011 öğretim yılında hazırlık programında B kurunda 5 sınıf, C kurunda 10 sınıf olmak üzere toplam 15 sınıf bulunmaktadır. Her sınıfta yaklaşık 20 öğrenci olmak üzere toplam 300 öğrenci öğrenim görmektedir. C kurundan iki sınıfın eğitim yılı içerisinde öğretmen değişikliği yapması nedeniyle bu sınıflar araştırmaya dahil edilememiştir. Böylece araştırmanın örneklemini toplam 13 sınıftan tesadüfî olarak seçilen 260 öğrenci oluşturmuştur. Uygulama gün ve saatinde derste bulunmayan öğrenciler ile veri toplama aracını hatalı ya da eksik dolduran öğrencilere ilişkin veriler değerlendirme kapsamına alınmamıştır. Böylelikle toplam 227 öğrenciden elde edilen veriler üzerinden araştırma yürütülmüştür. Ayrıca bu öğrencilerin 13 öğretmeni de çalışmaya dâhil edilmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin 86 tanesi B kuru (%38), 141 tanesi C kuru (%62) öğrencisidir. Kız öğrencilerin sayısı 118 (%52) iken erkek öğrencilerin sayısı 109 (%48)'dur. Öğrencilerin yaşları 17 ile 30 üstünde değişmektedir. 186 (%82) öğrencinin yaşı 17 ile 20 arasında değişirken, 41 (%18) öğrencinin yaşı 21 ve üstündedir. Hazırlık programında öğrenim gören öğrenciler toplamda 7 farklı fakültenin öğrencileridir. Öğrencilerin 47 tanesi tıp fakültesi (%20,7), 15 tanesi diş hekimliği fakültesi (%6,6), 82 tanesi mühendislik fakültesi (%36,1), 34 tanesi fen-edebiyat fakültesi (%15), 22 tanesi iktisadi ve idari bilimler fakültesi (%9,7), 24 tanesi sağlık yüksekokulu (%10,6), 3 tanesi de deniz işletmeciliği ve yönetimi fakültesi (%1,3) öğrencisidir. Araştırmaya katılan öğretmenlerin 9 tanesi kadın, 4 tanesi erkektir. Öğretmenlerin deneyim yılları değişiklik göstermektedir. 6 öğretmen 5 ile 10 yıl arası deneyime, 7 öğretmen 12 ile 20 yıl arası deneyime sahiptir. 10 öğretmenin yaşı 28 ile 35 arasında değişirken, 3 öğretmenin yaşı 35 üstüdür. Eğitim alanında bir yüksek lisans programını tamamlamış olan 4 öğretmen bulunmaktadır.

2.3. Veri Toplama Araçları

Bu araştırmanın veri toplama araçlarını öğretmenlere uygulanan öğretme stilleri anketi ve öğrencilere uygulanan öğrenme stilleri anketi ve kişisel bilgi formları oluşturmaktadır.

2.3.1. Kişisel Bilgi Formu

Öğrenme stillerini ve öğretme stillerini belirlemek amacıyla kullanılan anketlerden öğrencilerden ve öğretmenlerden kişisel özelliklerine ait demografik bilgiler toplanmıştır. Demografik bilgiler bölümünde öğrencilerden ad-soyad, yaş, cinsiyet, İngilizce seviyeleri (kurları), fakülte gibi bilgiler elde edilirken, öğretmenlere ait ad-soyad, yaş, deneyim yılı ve yüksek lisans derecesine sahip olup olmadıkları ile ilgili bilgiler elde edilmiştir.

2.3.2. Öğrenme Stilleri Ölçeği

Ölçeğin ikinci kısmında ise Reid (1984, 1987) tarafından geliştirilen ve geçerlik güvenirlik çalışması yapılmış olan Öğrenme Stilleri Anketi yer almaktadır. Bu anket bu alanda uzun yıllardır birçok çalışmada kullanılmış güvenilir bir ankettir (Yılmaz, 2004; Çekiç, 1991; Peacock, 2001; Park, 2001 ; Alkhatnai, 2011; Mulalic vd., 2009; Alsafi vd., 2010; Lincoln ve Rademacher, 2006). Öğrencilere en iyi öğrenme biçimlerini ve öğrenirken tercih ettikleri yöntemleri belirleme imkanı sunar (Peacock, 2001:6). Sadece Reid'in anketi, yabancı dil olarak İngilizce öğrenen öğrencilerin öğrenme stillerini belirlemek için düzenlenmiş bir ankettir (DeCapua ve Wintergest, 2005:3). Reid Öğrenme Stilleri Anketinde; görsel, işitsel, bedensel, dokunsal, bireysel ve sosyal olmak üzere altı boyut vardır ve beşli likert tipindedir. Her bir alt boyutta anket içerisine rastgele dağıtılmış olan 5 madde bulunmaktadır.

Öğrencilerden bu 30 maddeyi kendi İngilizce öğrenme tercihleri doğrultusunda yanıtlamaları istenmektedir. 5'li likert tipi ölçeğe göre öğrencilerden her bir madde için "Kesinlikle Katılıyorum", "Katılıyorum", "Kararsızım", "Katılmıyorum" ve "Kesinlikle Katılmıyorum" cevaplarından birini işaretlemeleri beklenmektedir.

Reid'in öğrenme stilleri anketi hem yabancı dil olarak İngilizce öğrenenler için uygun bir anket olması, hem de yirmi dakika gibi kısa bir sürede cevaplanabilmesi açısından kolay uygulanabilir bir ankettir (Yılmaz, 2004:111). Yılmaz, çalışma grubundaki öğrenciler Türk olduğu için içeriği değiştirmeden anketi Türkçeye çevirmiştir. Ölçeğin Alpha güvenirlik katsayısı 0,82 bulunmuştur.

Bu çalışmada da hazırlık programında yabancı dil olarak İngilizce eğitimi gören öğrencilerin öğrenme stilleri belirlenmesi amaçlandığı için Reid'in anketinin kullanılması uygun görülmüştür. Aynı şekilde anket Türk öğrencilere uygulandığı için Yılmaz (2004) tarafından Türkçeye çevrilmiş şekli kullanılmıştır.

2.3.3. Öğretme Stilleri Ölçeği

Öğretmenlerin öğretme stillerini belirlemek amacıyla Yılmaz (2004) tarafından geliştirilen Öğretme Stilleri Anketi kullanılmıştır. Yılmaz bu anketi Wingate'in öğretme stilleri anketini de kullanarak, Reid'in öğrenme stilleri anketinden uyarlamıştır. Bu ankette aynı şekilde 30 maddeden ve görsel, işitsel, bedensel, dokunsal, bireysel ve sosyal olmak üzere altı boyuttan oluşmaktadır. Her bir boyutu niteleyen 5 madde bulunmaktadır. Anketin dili İngilizcedir. İngilizce öğretmenlerine uygulanacağı için dilinin İngilizce olmasından bir sakınca görülmemiştir.

Öğretme stilleri anketinin geçerlik güvenirlik çalışması araştırmacı tarafından yürütülmüştür. Pilot çalışma için Türkiye'de 5 farklı üniversitenin hazırlık programlarında görev yapmakta olan 155 İngilizce okutmanına 30 maddelik öğretme stilleri anketi uygulanmıştır. Hatalı ve eksik doldurulan anketler uygulamadan çıkartıldığında toplam 120 anket kalmıştır. Madde toplam korelasyonları ve Cronbach Alpha Güvenirlik katsayısı her bir öğrenme stili boyutu için ayrı ayrı hesaplanmıştır. Buna göre; İşitsel öğretme stili boyutu için orijinal ölçekte bulunan beş maddeden iki maddenin madde toplam korelasyonları düşük olduğu için bu iki madde ölçekten çıkartılmıştır. Kalan maddelerin madde toplam korelasyonları 0,25 ile 0,33 arasında değişmektedir. İşitsel boyut için Cronbach Alpha Güvenirlik katsayısı 0,43 bulunmuştur. Görsel öğretme stili için orijinal ölçekte bulunan beş maddeden üç maddenin madde toplam korelasyonları düşük olduğu için bu maddeler ölçekten çıkartılmıştır. Kalan maddelerin madde toplam korelasyonları M7 için 0,49, M25 için 0,49 şeklindedir. Görsel boyut için Cronbach Alpha Güvenirlik katsayısı 0,64 bulunmuştur. Bedensel öğretme stili boyutu için orijinal ölçekte bulunan 5 maddenin her birinin madde toplam korelasyonları yüksek bulunduğu için tüm maddeler ölçekte kalmıştır. Bu maddelerin madde toplam korelasyonları 0,35 ile 0,53 arasında değişmektedir. Bedensel boyut için Cronbach Alpha Güvenirlik katsayısı 0,67'dir. Dokunsal öğretme stili için orijinal ölçekte bulunan beş maddeden 16. maddenin madde toplam korelasyonu düşük bulunduğu için bu madde

ölçekten çıkartılmıştır. Kalan maddelerin madde toplam korelasyonları 0,52 ile 0,73 arasında değişmektedir. Kalan maddeler için Cronbach Alpha Güvenirlik katsayısı 0,82 bulunmuştur. Sosyal öğretim stili boyutu için orijinal ölçekte bulunan beş maddenin madde toplam korelasyonları yüksek bulunduğu için tüm maddeler ölçekte kalmıştır. Bu maddelerin madde toplam korelasyonları 0,30 ile 0,55 arasında değişmektedir. Sosyal boyut için Cronbach Alpha Güvenirlik katsayısı 0,665 bulunmuştur. Bireysel öğretim stili için orijinal ölçekte bulunan beş maddenin madde toplam korelasyonları yüksek bulunduğu için tüm maddeler ölçekte kalmıştır. Bu maddelerin madde toplam korelasyonları 0,56 ile 0,73 arasında değişmektedir. Bireysel boyut için Cronbach Alpha Güvenirlik katsayısı 0,84 bulunmuştur. Geçerlik güvenirlik çalışması sonucunda madde toplam korelasyonlarının düşük çıkması sebebiyle altı madde anketten çıkartıldıktan sonra görsel boyutu belirleyen 2, işitsel boyutu belirleyen 3, dokunsal boyutu belirleyen 4, bedensel, sosyal ve bireysel boyutları belirleyen 5'er madde olmak üzere toplam 24 maddelik nihai ölçek ortaya çıkmıştır. Bu çalışmalar sonucunda ölçeğin kullanılabilir nitelikte olduğu söylenebilir.

2.4. Verilerin Toplanması

Bu araştırmada öncelikle B ve C kurlarının derslerine girmekte olan öğretmenlerinden uygulamayı yapmak üzere sözlü olarak izin alınmıştır. Öğretmenlerin uygun gördüğü gün ve saatlerde uygulamalar öğrencilere toplu olarak yapılmıştır. Uygulama öncesinde öğrenci ve öğretmenleri güdülemek amacıyla araştırma konusu ve kapsamı hakkında bilgi verilmiştir.

2.5. Verilen Analizi

Çalışmaya katılan öğretmenlere Öğretim Stilleri Anketi, öğrencilere ise Reid'in Öğrenme Stilleri Anketi uygulanmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistik analizi ve bağımsız gruplar için t- testi kullanılmıştır.

3. Bulgular

3.1. Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın birinci alt problemi "Hazırlık programı öğrencilerinin öğrenme stilleri puan ortalamaları nedir?" şeklindedir. Bu alt probleme ilişkin bulgular elde edilirken aritmetik ortalama ve standart sapmaya bakılmıştır. Elde edilen bulgular Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1
Hazırlık Programı Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri

Öğrenme Stili	N	$\bar{X}$	Ss
Görsel	227	3,64	0,53
İşitsel	227	3,60	0,48
Bedensel	227	3,75	0,64
Dokunsal	227	3,45	0,73
Sosyal	227	3,25	0,88
Bireysel	227	3,41	0,88

Reid'in öğrenme stilleri anketine göre öğrencilerin öğrenme stilleri puan ortalamaları karşılaştırıldığında bedensel öğrenme stili en çok tercih edilen stil olduğu görülmektedir ($\bar{X}$:3,75). Bu değer öğrenme stili anketinde "katılıyorum" aralığına denk gelmektedir. Tabloya göre bedensel öğrenme stili sonrasıyla görsel öğrenme stili ($\bar{X}$:3,64), işitsel öğrenme stili ($\bar{X}$:3,60), dokunsal öğrenme stili ($\bar{X}$:3,45), ve bireysel öğrenme stili ($\bar{X}$:3,41), gelmektedir. Bu değerler de ankette "katılıyorum" aralığına denk gelmektedir. Sosyal öğrenme stili ise hazırlık programı öğrencileri tarafından en az tercih edilen öğrenme stili ($\bar{X}$:3,25).

3.2. İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın ikinci alt problemi “Hazırlık programı öğrencilerinin öğrenme stilleri tercihleri puan ortalamaları arasında kurlara göre fark var mıdır?” şeklindedir. Bu alt probleme ilişkin bulgular bağımsız gruplar için t-test ile çözümlenmiştir. Elde edilen veriler Tablo 2’de sunulmuştur.

Tablo 2

Hazırlık Programı Öğrencilerinin Kurlara Göre Öğrenme Stilleri Puan Ortalamalarının Belirlenmesine İlişkin t Testi Sonuçları

Öğrenme Stilleri	Kur	N	$\bar{X}$	Ss	t	p
Görsel	B	86	3,65	0,50	0,092	0,93
	C	141	3,64	0,54		
İşitsel	B	86	3,64	0,52	0,860	0,39
	C	141	3,58	0,46		
Bedensel	B	86	3,63	0,70	-2,223	0,03
	C	141	3,82	0,59		
Dokunsal	B	86	3,40	0,70	-0,859	0,39
	C	141	3,48	0,75		
Sosyal	B	86	3,18	0,89	-0,939	0,35
	C	141	3,30	0,88		
Bireysel	B	89	3,43	0,87	0,296	0,77
	C	141	3,40	0,89		

Tablo 2’ye göre hazırlık programı öğrencilerinin öğrenme stilleri puan ortalamaları her bir öğrenme stili için teker teker karşılaştırıldığında kurlara göre anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir. Ancak B kuru öğrencilerinin öğrenme stilleri puan ortalamaları kendi aralarında karşılaştırıldığında görsel öğrenme stiline ($\bar{X}$:3,65), C kuru öğrencilerinin puan ortalamaları kendi aralarında karşılaştırıldığında ise bedensel öğrenme stiline baskın olduğu görülmektedir ($\bar{X}$:3,82).

3.3. Üçüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular

Bu araştırmanın üçüncü alt problemi “Hazırlık programı öğrencilerinin öğrenme stilleri tercihleri puan ortalamaları arasında cinsiyete göre fark var mıdır?” şeklindedir. Bu alt probleme ilişkin veriler bağımsız gruplar için t testi ile elde edilmiştir. Elde edilen bulgular Tablo 3’te sunulmuştur.

Tablo 3

Hazırlık Programı Öğrencilerinin Cinsiyete Göre Öğrenme Stilleri Puan Ortalamalarının Belirlenmesine İlişkin t Testi Sonuçları

Öğrenme Stilleri	Cinsiyet	N	$\bar{X}$	Ss	t	p
Görsel	Kız	118	3,65	0,54	0,295	0,77
	Erkek	109	3,63	0,51		
İşitsel	Kız	118	3,57	0,49	-1,069	0,29
	Erkek	109	3,64	0,47		
Bedensel	Kız	118	3,78	0,65	0,681	0,50
	Erkek	109	3,72	0,63		
Dokunsal	Kız	118	3,44	0,78	-0,242	0,81
	Erkek	109	3,46	0,68		
Sosyal	Kız	118	3,28	0,82	0,395	0,69
	Erkek	109	3,23	0,94		
Bireysel	Kız	118	3,42	0,85	0,185	0,85
	Erkek	109	3,40	0,90		

Tablo 3'teki bağımsız gruplar için t testi sonuçları incelendiğinde, kız ve erkek öğrencilerin öğrenme stilleri puan ortalamalarının birbirine yakın oldukları görülmektedir. Kız ve erkek öğrencilerin öğrenme stilleri tercihleri puan ortalamaları arasında anlamlı fark yoktur. Hem kız hem de erkek öğrenciler bedensel öğrenme stilini tercih etmektedirler (Kız için $\bar{X}$:3,78, Erkek için $\bar{X}$:3,72).

3.4. Dördüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın dördüncü alt problemi "Hazırlık programı öğrencilerinin öğrenme stilleri tercihleri puan ortalamaları arasında yaşa göre fark var mıdır?" şeklindedir. Bu alt probleme ilişkin bulgular bağımsız gruplar için t test ile çözümlenmiştir. Elde edilen bulgular Tablo 4'te sunulmuştur.

Tablo 4

Hazırlık Programı Öğrencilerinin Yaşa Göre Öğrenme Stilleri Puan Ortalamalarının Belirlenmesine İlişkin t Testi Sonuçları

Öğrenme Stilleri	Yaş	N	$\bar{X}$	Ss	t	p																																																				
Görsel	17-20	186	3,66	0,51	0,723	0,47																																																				
	21 ve üstü	41	3,59	0,59			İşitsel	17-20	186	3,59	0,48	-0,475	0,64	21 ve üstü	41	3,63	0,49	Bedensel	17-20	186	3,76	0,64	0,504	0,62	21 ve üstü	41	3,70	0,64	Dokunsal	17-20	186	3,44	0,75	-0,186	0,85	21 ve üstü	41	3,47	0,62	Sosyal	17-20	186	3,28	0,88	1,018	0,31	21 ve üstü	41	3,13	0,88	Bireysel	17-20	186	3,40	0,87	-0,310	0,76	21 ve üstü
İşitsel	17-20	186	3,59	0,48	-0,475	0,64																																																				
	21 ve üstü	41	3,63	0,49			Bedensel	17-20	186	3,76	0,64	0,504	0,62	21 ve üstü	41	3,70	0,64	Dokunsal	17-20	186	3,44	0,75	-0,186	0,85	21 ve üstü	41	3,47	0,62	Sosyal	17-20	186	3,28	0,88	1,018	0,31	21 ve üstü	41	3,13	0,88	Bireysel	17-20	186	3,40	0,87	-0,310	0,76	21 ve üstü	41	3,45	0,93								
Bedensel	17-20	186	3,76	0,64	0,504	0,62																																																				
	21 ve üstü	41	3,70	0,64			Dokunsal	17-20	186	3,44	0,75	-0,186	0,85	21 ve üstü	41	3,47	0,62	Sosyal	17-20	186	3,28	0,88	1,018	0,31	21 ve üstü	41	3,13	0,88	Bireysel	17-20	186	3,40	0,87	-0,310	0,76	21 ve üstü	41	3,45	0,93																			
Dokunsal	17-20	186	3,44	0,75	-0,186	0,85																																																				
	21 ve üstü	41	3,47	0,62			Sosyal	17-20	186	3,28	0,88	1,018	0,31	21 ve üstü	41	3,13	0,88	Bireysel	17-20	186	3,40	0,87	-0,310	0,76	21 ve üstü	41	3,45	0,93																														
Sosyal	17-20	186	3,28	0,88	1,018	0,31																																																				
	21 ve üstü	41	3,13	0,88			Bireysel	17-20	186	3,40	0,87	-0,310	0,76	21 ve üstü	41	3,45	0,93																																									
Bireysel	17-20	186	3,40	0,87	-0,310	0,76																																																				
	21 ve üstü	41	3,45	0,93																																																						

Tablo 4 incelendiğinde öğrencilerin öğrenme stilleri puan ortalamalarının yaşa göre değişmediği görülmektedir. Diğer bir ifadeyle öğrencilerin öğrenme stilleri puan ortalamaları arasında yaşa göre anlamlı bir fark yoktur. Tüm yaş gruplarındaki öğrencilerin bedensel öğrenme stili puan ortalamaları diğer öğrenme stilleri puan ortalamalarından yüksektir (17- 20 yaş için: $\bar{X}$:3,76, 21 yaş ve üstü için $\bar{X}$:3,70).

3.5. Beşinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın beşinci alt problemi "Hazırlık programı öğrencilerinin öğrenme stilleri ile öğretmenlerinin öğretme stilleri arasındaki uyumu ile akademik başarı arasında fark var mıdır?" şeklindedir. Bu alt probleme ilişkin bulgular bağımsız gruplar için t test ile elde edilmiştir. Elde edilen bulgular aşağıdaki tabloda sunulmuştur.

Tablo 5

Hazırlık Programı Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ile Öğretmenlerin Öğretme Stilleri Arasındaki Uyumu ile Akademik Başarı Arasındaki Farka İlişkin t Testi Sonuçları

Öğrenme Stilleri ile Öğretme stilleri	N	$\bar{X}$	Ss	t	P
Uyanlar	100	11,87	71,08	-1,039	0,30
Uymayanlar	127	11,27	72,68		

(p>.05)

Tablo 5'teki bağımsız gruplar için t testi sonuçlarına bakıldığında öğrenme stili öğretmeninin öğretme stili ile eşleşen öğrencilerin (N=100) akademik ortalamalarının ($\bar{X}$ =71,08), öğretmeninin öğretme stili ile eşleşmeyen öğrencilerin (N=127) akademik ortalamalarına ($\bar{X}$ =72,68) göre daha düşük olduğu bulunmuştur. Öğrenme stili öğretmenin öğretme stili ile eşleşen ve eşleşmeyen öğrencilerin yılsonu başarı notları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p=0,30; p>.05).

4. Sonuçlar ve Tartışma

Öğrenme stillerinin öğretme stilleri ile uyumunun akademik başarıya olan etkisinin araştırıldığı bu çalışmada elde edilen verilerden şu sonuçlara ulaşılmıştır:

1. Birinci alt problem olan çalışmaya katılan hazırlık programı öğrencilerinin öğrenme stilleri, aritmetik ortalama ve standart sapmaları belirlenmiştir. Sonuç olarak öğrencilerin en çok bedensel öğrenme stilini tercih ettikleri görülmektedir. Öğrencilerin bedensel öğrenme stillerinden sonra sırasıyla görsel, işitsel, dokunsal ve bireysel öğrenme stillerini tercih ettikleri de çıkan sonuçlar arasındadır. Bu değerler hazırlık öğrencilerinin yeni bir bilgiyi öğrenirken bahsedilen öğrenme stillerini tercih ettiklerini göstermektedir. Sosyal öğrenme stili hazırlık öğrencilerinin en az tercih ettikleri öğrenme stili olarak tespit edilmiştir.

Bu sonuç literatürde yabancı dil öğrenimiyle ilgili yapılmış çalışmaları destekler niteliktedir. Peacock'ın (2001) Hong Kong'ta 206 üniversite öğrencisiyle yürüttüğü çalışmada, öğrencilerin genel olarak en çok bedensel öğrenme stili, en az sosyal öğrenme stilini kullandıkları belirlenmiştir. Reid'in (1987) İngilizceyi ikinci dil olarak öğrenen öğrencilerle yürüttüğü çalışmasında öğrencilerin öğrenme stili olarak en çok bedensel ve dokunsal öğrenme stillerini tercih ettikleri görülmektedir. Ayrıca grupların çoğunun sosyal öğrenmeye karşı olumsuz tercih gösterdikleri de elde edilen bulgulardandır. Reid'in (1998) gerçekleştirdiği bir başka çalışma daha önce yapmış olduğu çalışmayla uyumlu sonuçlara sahiptir. Araştırmanın sonuçlarına göre öğrenciler en çok bedensel ve dokunsal öğrenme stilini tercih ederken, genel olarak en olumsuz yaklaştıkları öğrenme stil tercihi sosyal öğrenme stildir. Benzer şekilde Çekiç'in (1991) üniversite hazırlık sınıfı öğrencileriyle yapmış olduğu tez çalışmasının bulguları da bu sonucu destekler niteliktedir. Buna göre İngilizceyi yabancı dil olarak öğrenen üniversite öğrencilerinin bedensel öğrenme stiline yatkınlığı söz konusudur. Yılmaz (2004) lise hazırlık öğrencilerinin öğrenme stillerini belirlemek amacıyla yürüttüğü çalışmasında öğrencilerin en çok tercih ettikleri öğrenme stilinin bedensel öğrenme stili olduğunu belirlemiştir. Mulalic vd. (2009) 106 öğrenciyle gerçekleştirdikleri çalışmanın sonuçları en çok tercih edilen öğrenme stilinin bedensel, en az tercih edilen öğrenme stilinin bireysel öğrenme stili olduğu şeklindedir. Castaneda vd. (2009) araştırmalarında en çok tercih edilen öğrenme stili olarak bedensel, en az tercih edilen öğrenme stili olarak bireysel öğrenme stili sonucuna ulaşmışlardır. Bu sonuç öğrencilerin öğrenme esnasında aktif olarak rol almak istedikleri, aktif rol aldıkları öğretim ortamlarında daha iyi öğrendiklerine inandıkları ve kendilerini daha iyi hissettikleri şeklinde yorumlanabilir.

2. İkinci alt problemde hazırlık programı öğrencilerinin öğrenme stilleri tercih puan ortalamaları arasında kurlara göre anlamlı fark olup olmadığı incelenmiştir. Öğrenme stilleri puan ortalamaları B ve C kuru öğrencileri için karşılaştırıldığında aralarında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir. Ancak sadece B kuru öğrencilerinin öğrenme stilleri puan ortalamaları kendi aralarında karşılaştırıldığında en çok görsel öğrenme stilini tercih ettikleri, sadece C kuru öğrencilerinin öğrenme stilleri puan ortalamaları kendi aralarında karşılaştırıldığında bu kurdaki öğrencilerin ise en çok bedensel öğrenme stilini tercih ettikleri sonuçlarına ulaşılmıştır.

Lincoln ve Rademacher'ın (2006) yaptığı araştırmanın bulguları bu çalışmayı destekler niteliktedir. Kuzeybatı Arkansas bölgesinde İngilizce'yi yabancı dil olarak öğrenen yetişkin öğrencilerle yapılan çalışmada öğrencilerin öğrenme stil tercihleri arasında İngilizce düzeylerine göre anlamlı fark bulunmamıştır. Benzer şekilde Güneş (2004) 'in üniversite hazırlık sınıfı öğrencilerinin öğrenme stillerini belirlemek amacıyla yürüttüğü çalışmanın sonucu İngilizce düzeyine göre öğrenme stillerinin farklılık göstermediği yönündedir. Literatürde araştırma bulgusunu destekler nitelikte olmayan araştırmalara rastlanılmaktadır. Demirkol (2009) Türk üniversite öğrencileriyle yürüttüğü çalışmasında öğrencilerin öğrenme stillerinin dil seviyesine göre değiştiği sonucuna varmıştır. Bu çalışmalar incelendiğinde araştırmaların farklı dersler için farklı yaş gruplarıyla, farklı öğrenme stilleri envanterleri

uygulanarak yürütüldüğü görülmektedir. Bu tür farklılıklar farklı sonuçların elde edilmesine sebep olabilir.

3. Üçüncü alt probleme yanıt bulmak amacıyla gerçekleştirilen bağımsız gruplar için t testi sonuçları hazırlık programı öğrencilerinin öğrenme stilleri tercihleri puan ortalamalarının cinsiyete göre değişmediğini göstermektedir. Hem kız hem de erkek öğrencilerin öğrenme stilleri tercihlerinin bedensel öğrenme stilinden yana olduğu çıkan sonuçlardandır.

Benzer sonuçlara ulaşan birçok araştırmacı mevcuttur. Güneş (2004) hazırlık sınıfı öğrencileriyle yürüttüğü çalışmada öğrencilerin öğrenme stil tercihlerini belirlemek amacıyla Kolb'un Öğrenme Stilleri Envanterini kullanmıştır. Elde ettiği bulgular doğrultusunda öğrenme stilleri tercihlerinin cinsiyete göre farklılık göstermediği sonucuna ulaşmıştır. Gürsoy (2008) ve Mutlu (2008)'nin öğretmen adaylarıyla yürüttükleri çalışmalar öğrenme stillerinin cinsiyete göre anlamlı bir farklılık göstermediği bulgusunu destekler niteliktedirler. Ergür (2010) yaptığı araştırmada üniversite hazırlık öğrencilerinin öğrenme stillerinin cinsiyete göre değişiklik göstermediği bulgusuna ulaşmıştır. Literatürde benzer şekilde öğrenme stil tercihleri ile cinsiyet arasında anlamlı bir fark olmadığını destekleyen pek çok çalışma (Can, 2011; Bahar ve Sülün, 2011; Biçer, 2010; Yurtseven, 2010; Bahar vd., 2009; Yenice ve Saracaloğlu, 2009; Köseoğlu, 2009; Uzuntiryaki vd., 2004; Akgün, 2002) bulunmaktadır. Bu konudaki araştırmalar incelendiğinde araştırma bulgusunu destekler nitelikte olmayan araştırmalara rastlanılmaktadır. Alsafi (2010), Mulalic (2009), Çekiç (1991) ve Reid (1987) Reid'in Algısal Öğrenme Stilleri Ölçeğini kullanarak yaptıkları çalışmalardan elde edilen bulgular öğrenme stillerinin cinsiyete göre farklılık gösterdiği şeklindedir. Benzer şekilde Park'ın (2001) Amerikan liselerinde çeşitli etnik kökenli öğrencilerin öğrenme stilleri üzerine yaptığı çalışmasında cinsiyet ile öğrenme stilleri tercihleri arasında kuvvetli bir bağ olduğu sonucuna ulaşmıştır. Aktaş'ın (2007) beden eğitimi dersini alan II. Kademe öğrencileriyle yürüttüğü çalışması öğrencilerin öğrenme stilleri ile cinsiyetleri arasında anlamlı bir fark olduğu bulgusunu desteklemektedir. Karademir ve Tezel (2010) ile Çaycı ve Ünal (2007) sınıf öğretmen adayları ile yürüttükleri çalışmalarda Kolb Öğrenme Stilleri Envanterini kullanmışlardır. Elde ettikleri bulgular öğrenme stillerinin cinsiyete göre farklılık gösterdiği yönündedir. Demirkol (2009) Türk üniversite öğrencileriyle yürüttüğü çalışmasında öğrencilerin öğrenme stillerinin cinsiyete göre değiştiği sonucuna varmıştır. Bu çalışmalar incelendiğinde araştırmaların farklı dersler için farklı yaş gruplarıyla, farklı öğrenme stilleri envanterleri uygulanarak yürütüldüğü görülmektedir. Farklı sonuçların elde edilmesi farklı uygulamalardan kaynaklanmış olabilir.

4. Hazırlık programı öğrencilerinin öğrenme stilleri tercihleri puan ortalamalarının arasında yaşa göre fark olup olmadığını belirlemek amacıyla yapılan bağımsız gruplar için t testine göre öğrencilerin öğrenme stilleri puan ortalamaları arasında yaşa göre anlamlı fark yoktur. Tüm yaş gruplarındaki öğrencilerin en çok tercih ettikleri öğrenme stili bedensel öğrenme stildir.

Reid (1987) anadili İngilizce olan ve anadili İngilizce olmayan 1388 öğrenci ile yürüttüğü çalışmasında öğrencilerin öğrenme stil tercihlerinin yaşa göre farklılık göstermediği bulgusuna ulaşmıştır. Bu bulgu araştırma bulgusunu destekler niteliktedir. Ergür (2010) İngilizce hazırlık eğitimi alan 777 öğrenci ile yürüttüğü çalışmasında benzer sonuca rastlamıştır. Araştırma sonucuna göre öğrencilerin öğrenme stilleri yaşa göre farklılık göstermemektedir. Benzer sonuca Akgün (2002) yüksek lisans tez çalışmasında ulaşmıştır. Özel İngilizce kursuna devam eden 350 kursiyerden topladığı verilere göre öğrenme stilleri ile yaş arasında bir ilişki söz konusu değildir. Can (2011) yaptığı araştırmada sınıf öğretmeni adaylarının öğrenme stil tercihlerinin yaşa göre değişmediği bulgusuna ulaşmıştır. Bu konudaki araştırmalar incelendiğinde araştırma bulgusunu destekler nitelikte olmayan araştırmalara rastlanılmaktadır. Eskici (2008) yürüttüğü çalışmada öğrencilerin öğrenme stillerinin yaşa göre farklılık gösterdiği sonucuna varmıştır. Farklı araştırma bulgularına rastlanmasının nedenleri araştırma gruplarının farklı yaş gruplarında olması, farklı öğrenme stilleri ölçeklerinin kullanılması, çalışmaların farklı dersler için yürütülmesi, örneklem sayısının farklı olmasından kaynaklı olabilir.

5. Öğretmenlerin öğretim stillerinin öğrencilerin tercih ettikleri öğrenme stilleri ile uyum göstermesinin öğrenci başarısı arasındaki farkın etkisinin incelendiği araştırmanın beşinci sorusunun çözümüne yönelik olarak bağımsız gruplar için t testi yapılmış, sonucunda öğretim stilleri ile öğrenme stilleri arasındaki uyumu ile akademik başarı üzerinde etkili olmadığı görülmüştür.

Öğrenme stilleri ile öğretim stilleri arasındaki uyumun akademik başarı üzerindeki etkisini araştıran çok fazla çalışma yapılmamıştır. Ancak yapılan araştırmaların sonuçları bu uyumun akademik başarıyı

hem etkilediği hem de etkilemediği şeklinde iki yönlüdür. Çekiç (1991) üniversite öğrencileriyle yürüttüğü çalışmada Reid'in Algısal Öğrenme Stilleri anketini kullanmıştır. Öğrenme stilleri üzerine deneysel bir çalışma yürüten Çekiç'in bu çalışmadan elde ettiği sonuçlar öğrenme stilleri ile öğretme stillerinin uyum gösterdiği deney grubu ile uyum göstermeyen kontrol grubunun son test puanları arasında anlamlı bir fark olmadığı yönündedir. Öğrenme stilleri ile öğretme stilleri arasındaki uyumun akademik başarıya etkisi yoktur. Benzer şekilde Karataş (2004) ve Demirci'nin (2009) üniversite öğrencileriyle farklı alanlarda yürüttükleri çalışmaların bulguları da öğrenme stilleri ile öğretme stilleri arasındaki uyumun akademik başarıya etkisi olmadığı yönündedir. Ticaret okulu öğretmenleri ile öğrencilerinin stilleri üzerine çalışmasını yürüten Tucker vd. (2003) öğrencilerin ders sonundaki başarılarının öğretim elemanlarının öğretme stilleri ile kendi öğrenme stillerinin eşleşmesi durumunda değişiklik göstermediği sonucuna ulaşmışlardır. Bu sonuçlar araştırma bulgularını destekler niteliktedirler. Bunlardan farklı olarak Kayıntı (2001) hazırlık sınıfında öğrenim görmekte olan öğrencilerle gerçekleştirdiği çalışmada öğretimin öğrenme stiline uygun olarak sunulmasının İngilizce kelime öğretiminde akademik başarıyı etkilediğini rapor etmiştir. Önder (2006) ve Özbek (2006) deney ve kontrol grubu oluşturdukları çalışmalarında deney grubundaki dersler öğrenme stillerine uygun olarak düzenlenirken, kontrol grubunda geleneksel öğretim tekniklerinden faydalanılmıştır. Her iki araştırmadan çıkan sonuçlar öğrenme stillerine uygun öğretim yöntemlerinin kullanılmasının öğrencilerin akademik başarısını arttırmada geleneksel yöntemlere göre daha etkili olduğu şeklindedir. Şentürk (2010) yaptığı araştırma sonucunda öğretme ve öğrenme stilleri arasındaki uyumun akademik başarıyı etkilediğini belirtmiştir. Charkins vd. (1985) araştırmalarında öğretme ve öğrenme stilleri arasında ne kadar fark varsa, öğrenci başarısı o kadar azalmaktadır sonucuna ulaşmışlardır. Literatürde öğrenme stilleri ile öğretme stilleri arasındaki uyumun akademik başarı üzerindeki etkisinin araştırıldığı çalışmaları incelediğimizde iki türlü sonuç elde edilmesinin sebebi örneklem gruplarının birbirleriyle benzerlik göstermemesi olabilir. Örneklem grubunun büyüklüğü, uygulandığı yaş grubu, kültürel farklılıklar, sosyo-ekonomik durum sonuçları etkileyebilecek nitelikte değişkenlerdir. Öğrenme stillerini belirlemek için geliştirilmiş pek çok farklı tarzda ölçek bulunmaktadır. Tüm bu araştırmalarda farklı ölçekler kullanılmıştır. Araştırmalar sadece İngilizce için değil, birçok ders için yürütülmüştür.

Kaynaklar

- Adams, D. M. (2000). Learning and teaching styles. collaborative action research report. Retrieved from <http://www.eric.ed.gov/contentdelivery/servlet/ERICServlet?accno=ED446053>.
- Akgün, İ. (2002). *Özel İngilizce Kurslarına Devam Eden Kursiyerlerin Öğrenme Stilleri*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Aktaş, İ. P. (2007). *İlköğretim II. Kademe Öğrencilerinin Öğrenme Stillerinin Okul Başarıları, Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumları ve Demografik Özellikleriyle İlişkisi*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Alkhatnai, M. (2011). *Learning styles of efl saudi college-level students in on-line and traditional educational environments*. (Unpublished doctoral dissertation). Indiana University of Pennsylvania, Pennsylvania.
- Alsafi, W. A. (2010). *Perceptual learning style preferences of saudi medical students: a comparison*. (Unpublished master thesis). University of Essex, Essex.
- Bahar, H. H., Özen, Y. & Gülaçtı, F (2009). Eğitim fakültesi öğrencilerinin cinsiyet ve bransa göre akademik başarı durumları ile öğrenme stillerinin incelenmesi. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 42(1), 69-86.
- Bahar, H. H. & Sülün, A. (2011). Fen bilgisi öğretmen adaylarının öğrenme stilleri, cinsiyet öğrenme stili ilişkisi ve öğrenme stiline göre akademik başarı. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 19(2), 379-386.
- Biçer, M. (2010). *İlköğretim 6., 7., 8. sınıf öğrencilerinin sınıf düzeyleri, cinsiyetleri, akademik başarıları ve ders grupları ile öğrenme stilleri arasındaki ilişki*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Can, Ş. (2011). Sınıf öğretmeni adaylarının öğrenme stilleri ile bazı değişkenler arasındaki ilişkinin araştırılması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 41, 70-82.
- Castañeda, M. G. G., Mahela S. F. J. & Vitian, V. R. (2009). Learning and teaching crossroads. *Institute for Learning Styles Journal*, 1, 1-19.

- Charkins, R. J., O'Toole D. M. & Wetzel, J. N. (1985). Linking teacher and student learning styles with student achievement and attitudes. *The Journal of Economic Education*, 16(2), 111-120.
- Çaycı, B. & Ünal, E. (2007). Sınıf öğretmeni adaylarının sahip oldukları öğrenme stillerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi. *Bilim, Eğitim ve Düşünce Dergisi*, 7(3), 1-16.
- Çekiç, H. (1991). *Matching learning and teaching styles in a turkish efl university classroom and its effect on foreign language development*. (Unpublished master thesis). Bilkent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Davis, E.C., Hafsah N. & Ruru, S. A. A. (1994). Helping teachers and students understand learning styles. *English Teaching Forum*, 32(3), 12-27.
- DeCapua, A. & Wintergerst A. C. (2005). Assessing and validating a learning styles instrument. *Science Direct*, 33, 1-16.
- Demirkol, T. (2009). *Türk üniversitelerindeki hazırlık sınıfı öğrencilerinin yabancı dilde dinlediğini anlama problemlerinin ve algısal öğrenme stillerinin araştırılması*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Bilkent Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Ekici, G. (2003). *Öğrenme Stiline Dayalı Öğretim ve Biyoloji Dersi Öğretimine Yönelik Ders Planı Örnekleri*. Gazi Kitabevi, Ankara.
- Ekici, Gülay (2004). Gelişim ve öğrenme. Ayşegül Ataman (Ed.), *Öğrenme türleri "öğrenme stilleri"*. Ankara: Gündüz Eğitim ve Yayıncılık.
- Ergür, D. O. (2010). Hazırlık sınıfı öğrencilerinin kişisel özelliklerinin öğrenme stillerine etkisi ve öğretim sürecine yansımaları. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 39, 173-184.
- Eskici, M. (2008). *Öğrencilerin öğrenme stilleri ile akademik başarıları ve cinsiyetleri arasındaki ilişki*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Trakya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Edirne.
- Felder, R. M. & Henriques, E. R (1995). Learning and teaching styles in foreign and second language education. *Foreign Language Annals*, 28(1), 21-31.
- Güneş, C. (2004). *Gazi üniversitesi hazırlık sınıfı öğrencilerinin öğrenme stilleri*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Gürsoy, T. (2008). *Öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aydın.
- Kara, S. (2009). Learning styles and teaching styles: a case study in foreign language classroom. *Conference of the Journal of Arts and Sciences*, 20(1), 77-82.
- Karademir, E. & Tezel, Ö. (2010). Sınıf öğretmeni adaylarının öğrenme stillerinin demografik değişkenler açısından incelenmesi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28, 129-145.
- Karasar, N. (2005). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*, Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Karataş, E. (2004). *Bilgisayara giriş dersini veren öğretmenlerin öğretme stilleri ile dersi alan öğrencilerin öğrenme stillerinin eşleştirilmesinin öğrenci başarısı üzerindeki etkisi*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Kayıntu, A. (2001). *Vocabulary teaching and learning through learning styles*, (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Kolay, B. (2008). *Öğretim stillerinin farklı öğrenme stillerine sahip 6. sınıf öğrencilerinin fen ve teknoloji dersi başarısı arasındaki ilişki*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Köseoğlu, P. (2009). Biyoloji öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ile biyoloji öğretimine yönelik tutumları arasındaki ilişki. *I. Uluslar Arası Eğitim Araştırmaları Kongresi*. <http://oc.eab.org.tr/egtconf/pdfkitap/pdf/552.pdf>.
- Küçükahmet, L. (2003). *Öğretimde planlama ve değerlendirme*, Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Lincoln, F. ve Rademacher, B. (2006). Learning styles of esl students in community colleges. *Community College Journal of Research and Practice*, 30, 485-500.
- Mulalic, A., Parilah M. S. & Fauziah A. (2009). Perceptual learning styles of esl students. *European Journal of Social Sciences*, 7(3), 101-113.
- Mutlu, M. (2005). Öğrenme stillerine dayalı fen bilgisi öğretimi. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2, 2.

- Mutlu, M. (2008). Eğitim fakültesi öğrencilerinin öğrenme stilleri. *Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 17, 1-21.
- Önder, F. (2006). *Fizik eğitiminde öğrenme stillerine dayalı öğretim yöntemlerinin öğrenci başarısı üzerindeki etkileri*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Özbek, Ö. (2006). *Öğrenme stillerine uygun olarak düzenlenen öğretim etkinliklerinin akademik başarı, hatırd tutma düzeyi ve tutumlara etkisi*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale.
- Park, C. C. (2001). Learning style preferences of armenian, african, hispanic, hmong, korean, mexican, and anglo students in american secondary schools. *Learning Environments Research*, 4(2), 175-191.
- Peacock, M. (2001). "Match or mismatch? learning styles and teaching styles in efl. *International Journal of Applied Linguistics*, 11(1), 1-20.
- Reid, J. M. (1987). The learning styles of efl students. *TESOL Quarterly*, 21(1), 87-109.
- Reid, J. M. (1998). *Understanding learning styles in the second language classroom*. New Jersey: Prentice Hall Regents, , USA.
- Tucker, S. Y., Stewart, D. & Schmidt B. J. (2003). Teaching and learning styles of community college business instructors and their students: relationship to student performance and instructor evaluations. *New Horizon Adult Education*, 17(2), 11-20.
- Turan, E. (2009). 10. sınıf türk dili ve edebiyatı öğretmenlerinin derste kullandığı öğretim yöntemlerinin öğrencilerin sahip olduğu öğrenme stilleriyle uygunluğunun incelenmesi. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Gaziantep Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gaziantep.
- Uzuntiryaki, E., Bilgin İ. & Geban, Ö. (2004). İlköğretim düzeyi öğretmen adaylarının öğrenme stilleri tercihleri ile cinsiyetleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 26, 182-187.
- Yardım, Ö. Y. (2011). Young efl learners' learning styles: matches and mismatches between learners' preferences and their teachers' perception. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Uludağ Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bursa.
- Yenice, N. ve Saracaloğlu, A. S. (2009). Sınıf öğretmeni adaylarının öğrenme stilleri ile fen başarıları arasındaki ilişki. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6(1), 162-173.
- Yılmaz, B. (2004). *Comparison and contrast of the learning styles of the prep class students and the teaching styles of the english teachers at some anatolian high schools*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Yurtseven, R. (2010). *İlköğretim beşinci sınıf öğrencilerinin sosyal bilgiler dersindeki akademik başarıları ile öğrenme stilleri arasındaki ilişki*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Afyon Kocatepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyonkarahisar.
- Zhou, L. ve Zhi-zhong F. (2007). Disperancy between native english speaker teachers' teaching styles and chinese english learners' learning styles. *US-China Education Review*, 4(9), 15-19.

EK**ÖĞRENME STİLLERİ ANKETİ**

Sayın katılımcılar,

BEÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Programları ve Öğretim Bölümü yüksek lisans programında yapılan bir araştırmanın anketini cevaplamak üzeresiniz. Bu bir 'Öğrenme Stilleri Anketi'dir. Vereceğiniz cevaplardan toplanacak verilerle dil öğrenirken tercih ettiğiniz stil belirlenecektir. Böylelikle Bülent Ecevit Üniversitesi Programı bünyesinde 2010- 2011 eğitim yılı içerisinde dil eğitimi almış siz öğrencilerimizin tercih ettikleri öğrenme stilleri belirlenmiş olacaktır. Bu sebeple anket şahsınıza yönelik olduğundan lütfen her soruyu dikkatlice okuyunuz ve yanıtlayınız. Cümlelere katılıp katılmadığınıza karar verdikten sonra her cümlenin karşısında yer alan boşluklara size göre doğru olan seçeneğe işaret koyunuz. Lütfen kişisel bilgiler alanını eksiksiz doldurunuz.

Adınızı mutlaka yazınız, çekinmeyiniz.

Lütfen bütün soruları yanıtlayınız, boş bırakmayınız.

Lütfen her soruya çok fazla düşünmeden çabuk cevap veriniz.

İşaretledikten sonra cevaplarınızı değiştirmemeye özen gösteriniz.

Anket sonucunuz hakkında edinmek istediğiniz her türlü bilgiyi sorabilirsiniz.

Katkılarınız için teşekkürler.

Elvan KURTMAN
İngilizce Okutmanı

A.KİŞİSEL BİLGİLER

1.AD SOYAD:.....

2.KUR: 1) B/..... 2) C/ ..... 3) D/.....

3.CİNSİYET: 1) Kız 2) Erkek

4.YAŞ: 1) 17-20 2) 21-25 3) 26-30 4) 31 ve üstü

5.MEZUN OLDUĞU OKUL:

1. Fen Lisesi
 2. Anadolu Lisesi – Anadolu Öğretmen Lisesi
 3. Süper Lise
 4. Düz Lise
 5. Teknik Lise- Meslek Lisesi- Anadolu Meslek Lisesi
 6. Diğer (.....)

6.FAKÜLTE

1. Tıp Fakültesi
 2. Diş Hekimliği Fakültesi
 3. Mühendislik Fakültesi
 4. Fen – Edebiyat Fakültesi
 5. İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
 6. Zonguldak Sağlık Yüksek Okulu
 7. Deniz İşletmeciliği ve Yönetimi Yüksek Okulu
 8. Diğer (.....)

B.ÖĞRENME STİLLERİ ÖĞRENCİ ANKETİ

	Kesinlikle Katılıyorum	Katılıyorum	Kararsızım	Katılmıyorum	Kesinlikle Katılmıyorum
1. Öğretmenim bana bir aktiviteden önce ne yapacağımı sözlü olarak anlatırsa daha iyi anlıyorum.	5	4	3	2	1
2. Sınıfta bir aktiviteyi yaparak ya da aktivitede etkin olarak öğrenmeyi tercih ederim.	5	4	3	2	1
3. Diğer öğrencilerle çalıştığımda daha verimli çalışıyorum.	5	4	3	2	1
4. Bir grupla çalıştığımda daha çok şey öğreniyorum.	5	4	3	2	1
5. Sınıf içerisinde en iyi diğer öğrencilerle çalıştığımda öğreniyorum.	5	4	3	2	1
6. Öğretmenim öğretirken tahtayı kullandığında daha iyi öğreniyorum.	5	4	3	2	1
7. Eğer sınıfta birisi bana bir problem/soru ya da aktiviteyle ilgili ne yapacağımı ve nasıl yapacağımı açıklarsa daha iyi öğreniyorum.	5	4	3	2	1
8. Sınıfta bir şeyler yaptığımda daha iyi öğreniyorum.	5	4	3	2	1
9. Sınıf içerisinde okuduğum bilgiden çok duyduğum/işittiğim bilgiyi daha iyi hatırlıyorum.	5	4	3	2	1
10. Bir aktivite ya da sorudan önce o aktiviteyle ilgili talimatları okuduğumda daha iyi aklımda kalıyor.	5	4	3	2	1
11. Bir şeyin modelini yapabildiğimde daha iyi öğreniyorum.	5	4	3	2	1
12. Öğretilmek istenen bilgiyi bizzat kendim görerek ve okuyarak daha iyi öğreniyorum.	5	4	3	2	1
13. Tek başıma çalıştığımda çalıştıklarım daha iyi aklımda kalıyor.	5	4	3	2	1
14. Sınıf projesi olarak bir şeyler hazırladığımda (şiir ve kompozisyonlar için bir pano, saatleri öğrenmek ya da pratik etmek için bir duvar saati, kıyafetleri öğrenmek için moda kataloğu gibi....) çok daha fazla şey öğrenirim.	5	4	3	2	1
15. Sınıfta deney yaparak daha iyi öğrenirim.	5	4	3	2	1
16. Çalışırken çizim yaptığımda daha iyi öğreniyorum. (Çalıştığım konuyla ilgili tablo veya şema çizmek gibi ya da hayvan isimlerini öğrenmek için hayvan figürleri çizmek gibi...)	5	4	3	2	1
17. Öğretmenim konuyu yazarak değil de sözlü olarak anlatırsa daha iyi öğreniyorum.	5	4	3	2	1
18. Yalnız çalıştığımda daha verimli çalışıyorum.	5	4	3	2	1
19. Drama ya da rol-oylama çalışmalarında yer aldığımda, konuyu daha iyi anlıyorum.	5	4	3	2	1
20. Öğretmenimi ya da arkadaşlarımı söz aldıklarında dinlerken daha iyi öğreniyorum.	5	4	3	2	1
21. İki veya daha fazla sınıf arkadaşımın bir konu ya da ödev üzerinde çalışmaktan çok hoşlanıyorum.	5	4	3	2	1
22. Bir şey inşa ettiğimde ya da yarattığımda öğrendiğim şey daha iyi aklımda kalıyor.(Örneğin evin odalarını öğreneceğiniz bir konu için kartondan bir ev inşa etmek ya da diyalog çalışması için kullanılan kukla (kağıt, bez, çorap, tahta gibi) yapımı)	5	4	3	2	1
23. Yalnız çalışmaktansa grupla çalışmayı tercih ederim.	5	4	3	2	1
24. Birisini dinlemekten ziyade okuyarak daha iyi öğreniyorum.	5	4	3	2	1
25. Sınıf projesi olarak bir şeyler yapmaktan zevk duyarım.	5	4	3	2	1
26. Sınıfta en iyi öğrendiğim konuyla ilgili aktivitelerde yer aldığımda öğreniyorum.	5	4	3	2	1
27. Sınıfta bireysel çalışma yaptığımda daha iyi çalışıyorum.	5	4	3	2	1
28.. Proje ödevleriyle grup çalışmasından ziyade kendim uğraşmayı tercih ederim.	5	4	3	2	1
29. Bir konunun anlatımını dinlemekten çok ders kitaplarımı okuduğumda çok daha fazla şey öğreniyorum	5	4	3	2	1
30. Her konuda kendim çalışmayı tercih ederim.	5	4	3	2	1